

Morality and Rural Knowledge to Globalization

Sukhit Phaosavasdi MD*,
Surasak Taneepanichskul MD*, Yuen Tannirandorn MD*,
Boonchai Uerpaiojkit MD*, Chumsak Pruksapong MD*,
Aurchart Kanjanapitak MD*, Vorapong Phupong MD*

** Members of Medical Association of Thailand*

Over the past two years, our team had an opportunity to work on the “Morality and rural knowledge to globalization”. Now that the curriculum has been established⁽¹⁾, we can review the definition and work towards its realization.

Morality, a code of conduct based on a set of principles and judgments shared by our cultural, religious and philosophical concepts and beliefs, regulates the behaviors of Thai society on what they view as right or wrong. To explain this further, we have to look at the principle of Buddhism⁽²⁾ as:

1. Idthibadh 4 counseled on being attentive, patient and having a perpetual fondness towards learning.

2. Prohmviarn 4 advocated mercy, generosity, support of other’s successes and well-being in our own failures.

3. Mak 8 instructed on the purity, ability and stability of thought and business ethics through the goodness of speech towards others, patience and wisdom.

When developing the Rural Knowledge, we have to look at the:

1) research and its appropriate development,

2) application of that research to eliminate the rural problems, using rural tools.

Finally, for the globalization we have to gain to ability to:

1) present in lecture, seminar, conference and round table,

2) explain details of all processes involved in rural knowledge via all media and communication.

Because the Thai society is dynamic and moves toward a better quality of life, the widespread conformity to such codes will assure our continued existence and morality. It will enforce in each of us the “never give up” attitude and ensure the “born to be” capable in our children⁽³⁾. People who provide from their heart will always receive more than they give, thus will ensure a future happiness.

Keywords: *Morality, Rural knowledge, Globalization*

J Med Assoc Thai 2006; 89 (2): 265-6

Full text. e-Journal: <http://www.medassocthai.org/journal>

References

1. Revised medical curriculum of Suranaree University of Technology, 2005.
2. Pra Pa ova na viriyakun; Principle of administration by Buddhist way. Bangkok: BNK Int Co; 1988.
3. Matichon weekly magazine. Shin Corp: Share and stock. 27 January - 2 February 2006; 26: 12.

คุณธรรมนำความรู้ชนบทสู่สากล

สุทธิต เฒ่าสวัสดิ์, สุรศักดิ์ ฐานีพานิชสกุล, เยื่อน ต้นนิรันดร, บุญชัย เอื้อไพโรจน์กิจ, ชุมศักดิ์ พงกษาพงษ์, เอื้อชาติ กาญจนพิทักษ์, วรพงศ์ ภู่งศ์

ในระยะเวลา 2 ปี ที่ผ่านมาคณะของเรามีโอกาสร่วมผลักดันคำว่า “คุณธรรมนำความรู้ชนบทสู่สากล” ให้เป็นจริงขึ้นมาและนำไปใช้ได้อย่างชัดเจน

ท่านผู้รู้ให้ความหมายของคำเหล่านี้ไว้ว่า

คุณธรรมประกอบไปด้วย 3 ส่วนคือ

1. อิทธิบาท 4 มีความหมายคือ ให้มีความชอบ ให้มีความเพียร ให้ใฝ่ใจ และค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติมอยู่เสมอ
2. พรหมวิหาร 4 มีความหมายคือ ให้มีความคิดสงสารอยากช่วยเหลือ ให้ความช่วยเหลือ เกิดความยินดีเมื่อผู้อื่นได้ดี และการวางเฉยในเรื่องที่ไม่พอใจ

3. มรรค 8 มีความหมายคือ ให้มีความคิดดี มีความสามารถทำได้ตามคิด ให้มีอาชีพที่ดีและมีความสามารถในอาชีพนั้น พุดดี มีความแน่วแน่ในความคิดและอาชีพ มีความเพียรพยายามในการทำงาน และทำทุกอย่างด้วยสมองคือใช้ปัญญา

ความรู้ชนบท: มีสองความหมายอยู่ร่วมกันคือ หนึ่ง) การศึกษา วิจัย และพัฒนาความรู้ที่มีอยู่ และสอง) นำความรู้ที่พัฒนาแล้วนี้ไปใช้ให้เหมาะสมกับปัญหาของท้องถิ่น

สู่สากล: มีสองความหมายเช่นกันคือ การนำเสนอ อธิบายและแจกแจงกระบวนการแก้ปัญหาของท้องถิ่น ให้ประชาคมโลกได้รับทราบและเข้าใจเป็นอย่างดี

เคยมีคนพูดว่าประเทศเราต้องการคนทำงานชนิดที่เรียกว่า “กัดไม่ปล่อย” มานานแล้ว ระยะเวลาหนึ่งสังคมของเราชอบคำนี้มาก เกิดความซึมซับเข้าไปในสายเลือด จนเกิดคำใหม่ในปัจจุบันที่เรียกว่า “ชาประจำ” สังคมไทยก้าวไปสู่ความเจริญทั้งด้านวัตถุ และจิตใจตลอดเวลา ดังนั้นผู้ที่มีใจเป็นธรรมควรใช้เวลาแก่คนทั้งหลายในสังคมบ้างว่าสักวันเราจะมีวุฒิภาวะพร้อมทุกด้าน
